

ROZDZIAŁ 5: JUŻ W KLUBOWYCH STRUKTURACH

Była to sobota.

Istnienie lekkoatletów Podlasia jako sekcji przy Radzie Wojewódzkiej LZS wyczerpało na początku lat 70. swoją formułę organizacyjną. Dlatego powzięta została decyzja o jej przekształceniu w klub sportowy. Stało się to dokładnie 22 kwietnia 1972 roku.

Do lekkoatletów jako pierwsi dołączyli zapaśnicy. Oni również istnieli dotychczas jako sekcja przy Radzie Wojewódzkiej LZS, nosząc jakże podobną nazwę – Podlasiak Białystok. W niej znakomicie prezentował się przyszły trener naszego klubu – Ryszard Grzegorzewski startujący w najlżejszych wagach (48 kg i 52 kg).

W barwach Podlasiaka, w latach 1968 – 1970 był on 3-krotnym złotym medalistą Mistrzostw Polski Juniorów oraz zajął 7. miejsce w 1970 roku w Mistrzostwach Europy w tej kategorii wiekowej. Ponadto jako pierwszy w historii zapaśnictwa w naszym regionie uzyskał klasę mistrzowską krajową.

Informacja zamieszczona w „Gazecie Białostockiej” w poniedziałek 24 kwietnia 1972 roku o powstaniu w sobotę, czyli 22 kwietnia 1972 roku, klubu Podlasie Białystok. Skan – Podlaska Biblioteka Cyfrowa.

Powstał LKS Podlasie

W ub. sobotę odbyło się w Białymstoku zebranie organizacyjne, podczas którego powołany został Wojewódzki Ludowy Klub Sportowy Podlasie. Na razie działalność jego oparta została na dwóch sekcjach – lekkoatletycznej i zapaśniczej. W niedalekiej przyszłości LKS Podlasie powiększony zostanie jeszcze o sekcję podnoszenia ciężarów. W sekcjach tych zgrupowani będą najzdolniejsi zawodnicy LZS z całego województwa. Zostaną stworzone im, w miarę możliwości, jak najlepsze warunki szkoleniowe.

Prezesem został wybrany dyrektor WZ PGR – Zbigniew Daniewicz. (Let)

Pierwszy proporzeczek Podlasia jako klubu sportowego. Fot. ze zbiorów Krzysztofa Goli.

Mistrzostwo Europy na zapaśniczej macie.

Treścią niniejszej publikacji są oczywiście dokonania lekkoatletów Podlasia Białystok. Jednak warto podać – z konieczności w dużym skrócie – jakie najważniejsze wyniki innych sekcji składały się na bogatą w sportowe sukcesy historię całego klubu.

Wiele cennych laurów zdobyli dla Podlasia Białystok wspomniani już zapaśnicy (co ciekawe, pierwszym sekretarzem ich sekcji był dobrze znany z lekkoatletycznych dokonań – Romuald Chyliński). A najlepsi z nich z powodzeniem startowali na międzynarodowej arenie.

W 1979 roku tuż obok podium Mistrzostw Świata Juniorów, na wysokim – 4. miejscu

uplasował się Wiesław Joszczyk. W 1984 roku 6. lokatę w Mistrzostwach Europy Juniorów zajął Robert Kwasiborski.

Ponadto Adam Gościk w 1995 roku wystąpił w Mistrzostwach Świata Kadetów, a Maciej Hasiec w 2002 roku bronił „biało-czerwonych” barw w Mistrzostwach Europy w tej grupie wiekowej oraz w 2005 roku w Mistrzostwach Świata Juniorów. Wszyscy oni walczyli w najcięższych kategoriach wagowych.

Za to szczupłutka Paula Kozłów, w najbardziej udanym ze swoich licznych międzynarodowych startów – w 2010 roku w Mistrzostwach Europy Kadetek w Sarajewie, zdobyła złoty medal w wadze do 46 kg. I jest to najlepsze w historii osiągnięcie reprezentantów innych sekcji klubu Podlasie Białystok, niż lekkoatletyczna.

A sama zawodniczka o tym sukcesie powiedziała tak – „To najpiękniejsze uczucie, gdy słucha się hymnu swojego kraju stojąc na najwyższym stopniu podium.”

Kilkadziesiąt medali w Mistrzostwach Polski.

Z kolei w Mistrzostwach Polski w poszczególnych kategoriach wiekowych, zapaśnicy Podlasia wywalczyli w latach: 1975 – 2014 kilkadziesiąt medali. Po najcenniejsze z nich, złote sięgnęli – Wiesław Joszczyk, Maciej Hasiec, Paula Kozłów (oni aż 4-krotnie), Adam Gościk (3-krotnie), Tomasz Stasiewicz (2-krotnie), Zbigniew Choromański, Robert Kwasiborski, Łukasz Piwowarczyk, Maciej Michalczuk (wszyscy 1-krotnie).

Inni mocarze Podlasia Białystok rozslawiający nasz klub w różnych rodzajach rywalizacji na zapaśniczych matach, to m.in. – Jerzy Choromański, Roman Drobot, Jerzy Gryc, Mariusz i Danek Konarzewscy, Robert Wajszczuk.

Utalentowani zapaśnicy Podlasia swoją karierę z powodzeniem kontynuowali w różnych polskich klubach. Najbardziej miłym tego przykładem był występ Jerzego Choromańskiego w barwach GKS Katowice w 1992 roku w Igrzyskach Olimpijskich w Barcelonie.

Od strony szkoleniowej na sukcesy sekcji zapasów naszego klubu złożyła się praca takich trenerów, jak – Jerzy Dąbrowski, Leszek Rekuć, Piotr Fidziukiewicz, Jacek Romanowski, Władysław Kierdelewicz, Ryszard Zdzitowiecki, Ryszard Grzegorzewski, Janusz Cukierman, Andrzej Kozłów.

Działalność sekcji zapasów WLKS / LKS / KS Podlasie Białystok zakończyła się w 2014 roku. Obecnie wprawdzie istnieje UAKS (Uczniowski Atletyczny Klub Sportowy) Podlasie Białystok, ale oczywiście jest to już zupełnie inne stowarzyszenie sportowe.

Sekcja zapasów WLKS / LKS / KS Podlasie Białystok istniała w latach 1972 – 2014. Wywodziła się ona z sekcji zapasów istniejącej w latach 1968 – 1971 przy Radzie Wojewódzkiej LZS, która nosiła jakże podobną nazwę – Podlasiak Białystok.

W barwach Podlasiaka znakomite sukcesy odniósł przyszły trener naszego klubu – Ryszard Grzegorzewski. Zdobył 3-krotnie tytuł Mistrza Polski Juniorów i zajął 7. miejsce w Mistrzostwach Europy w tej kategorii wiekowej.

Na współczesnym już zdjęciu stoi on z prawej w towarzystwie innego znanego trenera Podlasia – Władysława Kierdelewicza. Fot. ze zbiorów klubu Gwiazda Szczuczyn.

Wiadomość zamieszczona w „Gazecie Współczesnej” 24 lipca 1979 roku o zajęciu przez Wiesława Joszczyka 4. miejsca w Mistrzostwach Świata Juniorów w zapasach. Skan – Podlaska Biblioteka Cyfrowa.

Poniżej liczna grupa zapaśników Podlasia z końca lat 70., w tym 3 od prawej stoi Wiesław Joszczyk. Fot. ze zbiorów Grzegorza Zańko.

Wiesław Joszczyk czwarty w Sztokholmie

Na odbywających się w szwedzkiej miejscowości **Harparanda** VI mistrzostwach świata juniorów w stylu klasycznym w niedzielę wyłoniono medalistów w pięciu kategoriach: 48 kg, 57, 68, 82 i 100 kg. Polacy zajęli dwa czwarte miejsca. **Andrzej Malina** (82 kg) i **Wiesław Joszczyk** z Podlasia B-stok (100 kg). Piąte miejsce przypadło **Adamowi Kierpaczowi** w

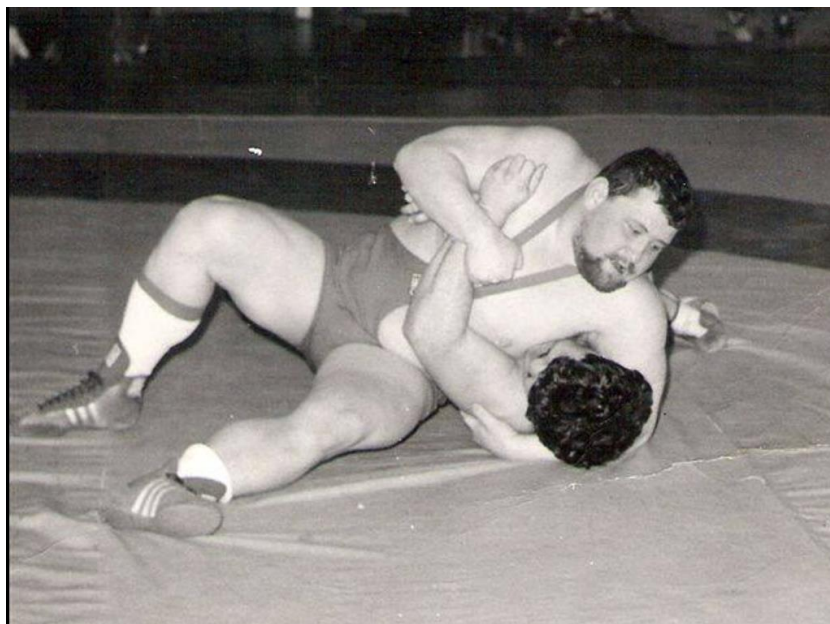
wadze 57 kg, szóste **Dariuszowi Kowalcukowi** (48 kg) i siódme miejsce **Mirosławowi Dudziakowi** (68 kg).

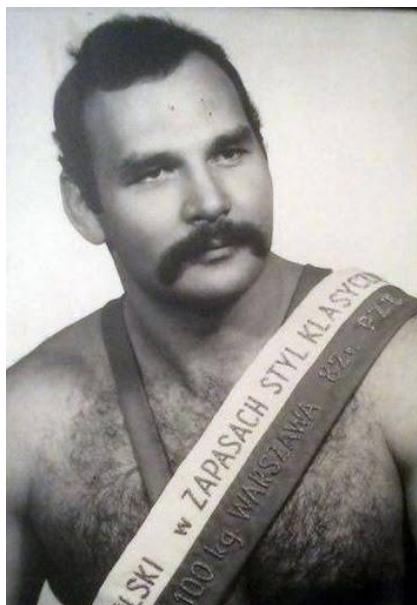
Medalistami mistrzostw świata zostali: **Temur Kazarszwili** (ZSRR) — waga 48 kg; **Marin Atanasow** (Bułgaria) w. 57 kg; **Solve Halling** (Szwecja) — w. 68 kg; **Ewgienij Stamow** (Bułgaria) — w. 82 kg; **Władimir Sokolajew** (ZSRR) — w. 100 kg. (r)

Robert Kwasiborski to jeden z najbardziej utytułowanych zapaśników Podlasia.

W latach 80., w juniorskich kategoriach wiekowych był złotym medalistą Mistrzostw Polski i zajął 6. miejsce w Mistrzostwach Europy. Fot. ze zbiorów Magdy Kwasiborskiej.

Wychowanek sekcji zapasów Podlasia – Jerzy Choromański w 1992 roku jako zawodnik GKS Katowice wystąpił w Igrzyskach Olimpijskich w Barcelonie. Fot. ze zbiorów Grzegorza Zańko.

Paula Kozłowa w 2010 roku w Sarajewie wywalczyła Mistrzostwo Europy Kadetek. Jest to najcenniejsze w historii osiągnięcie zawodników innych sekcji klubu Podlasie Białystok niż lekkoatletyczna. Obok jej indywidualne zdjęcie jako Reprezentantki Polski,

oraz jej zdjęcie po powrocie polskiej ekipy z mistrzostw, kiedy zapaśniczka Podlasia (1 z lewej) z uśmiechem na twarzy prezentuje się ze zdobytym złotym medalem. Obydwie fot. z jej zbiorów.

I jeszcze wspólne zdjęcie Pauli Kozłowej (2 z prawej) i jej trenera, a jednocześnie ojca – Andrzeja Kozłowa.

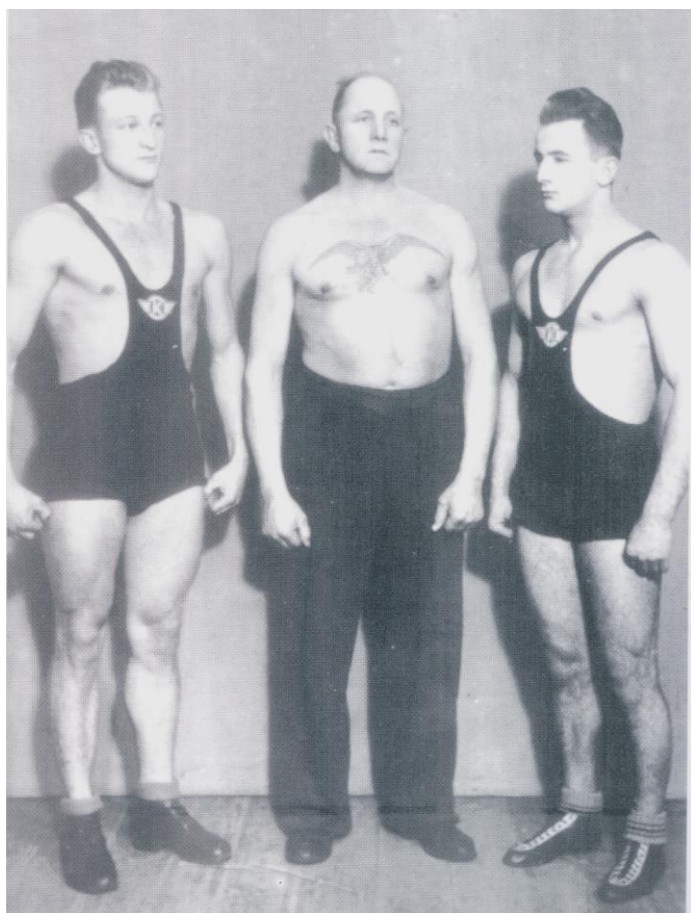
Dokumentuje ono jeden z 4 złotych medali, jakie dla naszego klubu wywalczyła w Mistrzostwach Polski ta niezwykle utalentowana zapaśniczka.

Było to w 2010 roku w Siedlcach w MP Juniorek młodszych, gdy zwyciężając w kategorii do 46 kg nie oddała rywalców żadnego punktu technicznego! Fot. Grzegorz Zańko.

Także 4 tytuły Mistrza Polski ma na swoim koncie Maciej Hasiec – w kategoriach od Kadetów do Młodzieżowej. Fot. ze zbiorów Grzegorza Zańko

Tymczasem widoczny już na współczesnym zdjęciu, w dość humorystycznej pozie Adam Gościk, to 3-krotny Mistrz Polski wśród Kadetów i Juniorów młodszych (fot. z jego zbiorów). Obaj oni wystąpili też w Mistrzostwach Świata w juniorskich kategoriach wiekowych.

Jeden z najbardziej zasłużonych trenerów zapasów w Podlasiu Białystok – Jerzy Dąbrowski (z lewej, jeszcze jako zawodnik) wraz ze swoim ojcem Antonim Dąbrowskim (w środku) – założycielem sportu zapaśniczego w naszym regionie i bratem Mirosławem (z prawej). Fot. ze zbiorów ich rodziny.

Wraz z Jerzym Dąbrowskim do grona pierwszych trenerów zapaśników naszego klubu należał Lech Rekuć. Prowadził on sekcję istniejącą przy Technikum Mechanizacji Rolnictwa w Supraślu.

Na zdjęciu demonstruje swoim podopiecznym chwyt o nazwie odwrotny pas i kontra. Fot. z jego zbiorów.

Wieloletnim, cenionym trenerem zapaśników Podlasia był Władysław Kierdelewicz. Na macie można było go również zobaczyć jako sędziego Międzynarodowej Federacji Zapaśów (FILA). Fot. z jego zbiorów.

Z powodzeniem zapaśników Podlasia szkolił także Janusz Cukierman. Na zdjęciu z połowy lat 80. stoi on 1 z lewej wraz z grupą zawodników – uczniów Technikum Mechanizacji Rolnictwa w Supraślu.

A wśród nich, oprócz wspomnianego Roberta Kwasiborskiego (w środku, w dresie Reprezentanta Polski) jest widoczny inny znany wychowanek naszego klubu – Jerzy Gryc (stoi 2 od prawej). W 1988 roku jako już zawodnik Zagłębia Wałbrzych zdobył on srebrny medal w Mistrzostwach Europy Juniorów. Fot. ze zbiorów Magdy Kwasiborskiej.

Również jako zawodnik Zagłębia Wałbrzych wychowanek naszego klubu Danek Konarzewski (w środku) w 1991 roku zwyciężył w turnieju tzw. indywidualnej I ligi. Fot. ze zbiorów Władysława Kierdelewicza.

A to już przeskok do 21 wieku i utalentowani zapaśnicy Podlasia, medaliści różnych zawodów. Od lewej na dole – Łukasz Jasionek, Andrzej Nurczyk, Daniel Ostrowski, Maciej Hasiec.

Na górze od lewej dwaj trenerzy – Zbigniew Kurbat i Władysław Kierdelewicz (fot. z jego zbiorów) oraz łomżanin – Karol Łebkowski, jeden z najlepszych na świecie sędziów zapaśniczych.

Jedna z edycji sztanदारowych zawodów środowiska zapaśniczego w naszym regionie – Międzynarodowego Memoriału im. Dąbrowskich, w którego organizację dużo pracy wkładała sekcja zapasów KS Podlasie Białystok. Rozpoczęła się ona odegraniem Hymnu Państwowego i podniesieniem na maszt flagi Polski.

W tej uroczystości uczestniczył i walki oglądał Prezydent Białegostoku – Marek Kozłowski (5 od prawej). A po jego obydwu stronach stoją prezesi naszego klubu – Krzysztof Putra (z lewej) i Jan Zalewski (z prawej).

Fot. ze zbiorów trenera Władysława Kierdelewicza (stoi w środku w żółtym krawacie przy marynarce).

Spotkanie zapaśniczego środowiska naszego regionu podczas rozgrywanej w 2019 roku kolejnej edycji Międzynarodowego Memoriału im. Dąbrowskich. Większość osób widocznych na zdjęciu była związana z sekcją WLKS / LKS / KS Podlasie Białystok.

Górny rząd od lewej – Ryszard Grzegorzewski, Wojciech Dryl, Mirosław Majewski, Andrzej Dąbrowski, nierozpoznana osoba, Adrian Choroszuca, Krzysztof Gościk, Maciej Dąbrowski, Piotr Gilewski, Andrzej Samsonowicz, Andrzej Bogdański, Jacek Romanowski, Władysław Kierdelewicz.

Dolny rząd od lewej – Marek Piwko, Grzegorz Zańko, Tomasz Stulgis, Katarzyna Tarasiuk, Robert Kwasiborski, Elżbieta Carewicz. Fot. UAKS Podlasie Białystok.

To zaś zdjęcie najmłodszych zawodników sekcji zapasów Podlasia wraz z trenerami, działaczami i innymi osobami, po jednym z wielu ich sukcesów odniesionych w zawodach rozgrywanych w ramach LZS-owskiej rywalizacji. Fot. ze zbiorów Władysława Kierdelewicza.

Srebro po strzelaniu z pożyczonego łuku.

W sekcji łucznictwa Podlasia najcenniejszymi wynikami było zdobycie w latach 1977 – 1987 kilkunastu medali w Mistrzostwach Polski w różnych kategoriach wiekowych, od Młodzików po Seniorów.

Tą passę rozpoczął Franciszek Jarząbek sięgając po srebro na dystansie 90 metrów w seniorskim championacie odbywającym się we wrześniu 1977 roku właśnie w Białymstoku. Niesamowitą sprawą była sytuacja, że strzelał on z pożyczonego łuku, ponieważ jego własny skradziono mu kilka dni wcześniej w pociągu jak wracał z Poznania z zawodów.

Jego osiągnięcie w 1983 roku na dystansie 30 metrów powtórzył Jan Lewczuk. I to on dwa lata później wywalczył brązowy krążek w najbardziej prestiżowej konkurencji łuczniczych Mistrzostw Polski – wieloboju. W tym samym sezonie-1985 zajął też 3. miejsce w zawodach rozegranych w czeskiej Pradze, co było największym międzynarodowym laurem łuczników naszego klubu.

Od sukcesów na łuczniczych torach po cenne zawodowe osiągnięcia.

Wśród pań na przełomie lat 70/80. do czołówki polskich łuczniczek należała Jolanta Pieńkowska-Zuzda. Miłym tego przykładem było zdobycie przez nią w 1981 roku w Mistrzostwach Polski Seniorek srebrnego medalu na dystansie 70 metrów.

A jako absolwentka warszawskiej AWF i Politechniki Białostockiej oraz doktor nauk medycznych na Uniwersytecie Medycznym w Białymstoku osiągnęła ona wiele sukcesów zawodowych i naukowych w dziedzinie pedagogiki leczniczo-terapeutycznej.

Sama daje zresztą znakomity przykład aktywności fizycznej, gdyż jako uczestniczka rywalizacji w nordic-walkingu, m.in. w 2025 roku zajęła 2. miejsce w swojej kategorii wiekowej w Mistrzostwach Europy na dystansie półmaratońskim.

Jedno zdjęcie i wielu utytułowanych oraz utalentowanych zawodników sekcji łuczniczej Podlasia.

Przed wyjazdem na zawody mikrobusem udostępnionym przez Akademię Medyczną, od lewej stoją – Jan Lewczuk i Alicja Sokół (fot. z jej zbiorów), w przysiadzie żartują ze sobą Franciszek Jarząbek i Bogusław Bortnik, nad nimi stoi kierowca o imieniu Grzegorz, na dole siedzą Eugeniusz Kozłowski i Mirosław Dzienis. A pierwszy z prawej, w swetrze w paski, to trener Bogusław Rogalewski.

Zdjęcie dużej grupy młodych łuczników Podlasia, wśród których jako 2 od lewej stoi trener Bogusław Rogalewski, a jako 3 od prawej stoi inny długoletni trener łucznictwa (w LZS Zawady oraz w Podlasiu) Wiesław Kazimierowicz. Fot. ze zbiorów Mirosława Dzienisa.

Srebrna medalistka Mistrzostw Polski Seniorek w 1981 roku Jolanta Pieńkowska-Zuzda to przykład osoby, która po uzyskaniu cennych wyników sportowych następnie odniosła wiele sukcesów zawodowych.

Na zdjęciu widzimy ją jeszcze jako zawodniczkę Jagiellonii, której barwy wcześniej reprezentowała. Fot. z jej zbiorów.

„Zawstydzili” piłkarzy Jagiellonii.

Ważnym sukcesem łuczników Podlasia były występy w latach 1983 – 1986 w drużynowej Ekstraklasie. Żartując, można powiedzieć, że tym samym „zawstydzili” oni piłkarzy Jagiellonii Białostok, którzy najwyższy ligowy szczebel osiągnęli dopiero po nich, w 1987 roku.

Zmagania w łuczniczej Ekstraklasie odbywały się w ten sposób, iż skład każdej drużyny tworzyło – 2 seniorów, 2 juniorów i 1 junior młodszy. Nasi młodzi zawodnicy stanowili w tej rywalizacji silny punkt, gdyż byli wśród nich medaliści mistrzostw kraju w swoich kategoriach wiekowych.

Warto tutaj szczególnie wymienić osobę Artura Grabowskiego, który w 1983 roku wywalczył srebro w Mistrzostwach Polski Juniorów młodszych w wieloboju, a w poprzednim sezonie-1982 sięgnął w tej samej konkurencji po złoto w Mistrzostwach Polski Młodzików.

Ze „sportowego nieba do piekła”.

Z kolei wśród dziewcząt, w 1977 roku brązową medalistką Mistrzostw Polski Juniorek była Jadwiga Masłowska, a po dokładnie dziesięciu latach znakomicie zaprezentowała się w tych zawodach Elżbieta Antoniuk. Zdobyła bowiem w juniorskich MP-1987 dwa złote krążki – w wieloboju i na dystansie 50 metrów.

Trenerem, który miał największy wkład w sukcesy całej sekcji łucznictwa Podlasia był Bogusław Rogalewski, a juniorki udanie szkoliła Irena Werpachowska. Szkoda, że w 1988 roku musieli oni zakończyć swoją pracę w Podlasiu. Nieoczekiwanie, to wówczas dobiegła końca działalność w naszym klubie tej sekcji. Był to przysłowiowy przykry spadek ze „sportowego nieba do piekła.”

Elżbieta Antoniuk (z lewej, zdjęcie współczesne) w 1987 roku zwyciężyła w Mistrzostwach Polski Juniorek. A w pracy zawodowej była wieloletnią dyrektorką departamentu zajmującego się rolnictwem w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Podlaskiego. Fot. www.wrotapodlasie.pl

Jej trenerką była Irena Werpachowska (z prawej).

Tory łucznicze, na których strzelali łucznicy Podlasia znajdowały się przy ul. Antoniukowskiej, obok nie istniejącego już stadionu piłkarskiego klubu Włókniarz.

Fot. ze zbiorów Alicji Sokół.

Chłopak z nizin dorównał góralom.

Ponadto istniały w historii Podlasia Białystok jeszcze dwie sekcje – narciarska i podnoszenia ciężarów. Pierwsza z nich bazowała na młodzieży z Supraśla i okolic, ponieważ tamtejsi narciarze w latach: 1974 – 1978 mieli ze względów organizacyjnych przerwę w startach w barwach swojego rodzimego klubu – Supraślanki. Na ten więc okres przejęło ich Podlasie.

Największym sukcesem narciarzy Podlasia było zdobycie w 1977 roku przez Jerzego Olizarowicza srebrnego medalu w biegu na 5 km w Mistrzostwach Polski Juniorów młodszych LZS rozegranych w Bystrej k/Szczyrku. W następnym – 1978 roku ten podopieczny trenera Jarosława Datty zajął wysokie – 9. miejsce na dystansie 15 km w Mistrzostwach Polski Juniorów Polskiego Związku Narciarskiego. Mógłby być jeszcze wyżej, ale startował z urazem ręki, co jednocześnie dużo mówi o jego ambitnym, sportowym charakterze.

Te wyniki były ogromną niespodzianką, gdyż zarówno w medale w MP LZS, jak i miejsca w najlepszej „10” MP Polskiego Związku Narciarskiego były w tamtych latach „zarezerwowane” dla reprezentantów górskich klubów. A tutaj chłopak z nizin wdarł się przebojem pomiędzy nich.

Srebrny medalista Mistrzostw Polski LZS z 1977 roku – Jerzy Olizarowicz po zakończeniu jednego z wielu swoich zwycięskich biegów narciarskich. Uśmiecha się on, ponieważ na mecie czekała na niego jego przyszła żona, także narciarka Podlasia – Beata Szóstko.

Narciarz, lekkoatleta, piłkarz.

Wprawdzie priorytetową dyscypliną dla Jerzego Olizarowicza było narciarstwo, ale udanie startował on również jako lekkoatleta Podlasia. W sezonie-1979 uplasował się na 7. i 10. pozycji w tabeli najlepszych w naszym

regionie w biegach na 400 i 800 metrów.

Dopełnieniem sportowej wszechstronności pana Jerzego była wieloletnia gra w drużynie piłki nożnej Supraślanki, której jest jednym z najsukuteczniejszych napastników w historii.

Oprócz niego warto jeszcze wymienić takich zawodników sekcji narciarskiej Podlasia, jak – Marek Bobko, Ryszard Joszczyk, wspomniana Beata Szóstko i Anna Siemieniako. Zajmowali oni czołowe miejsca w zawodach o Puchar Nizin w kategoriach: Młodzików, Juniorów młodszych i Juniorów, łącząc to ze zdobywaniem tytułów Mistrzów Okręgu.

Narciarze Podlasia Białystok – uczniowie Szkoły Podstawowej w Supraślu, po pochodzie 1-majowym w 1975 roku w swoim miasteczku.

W tym licznym gronie są osoby wyróżniające się swoimi sukcesami uzyskanymi w barwach Podlasia na narciarskich

trasach – Janusz Tołoczko, Jerzy Olizarowicz (stoją 1 i 2 od lewej), Ryszard Joszczyk (stoi 3 od prawej), Aleksander Baldyś (stoi 1 z prawej), Joanna Wasilewska (2 od lewej w środkowym rzędzie), Marek Bobko, Piotr Lisowski (siedzą 1 i 2 z lewej), Anna Siemieniako (siedzi 4 z lewej). W środku pomiędzy zawodnikami stoi trener Jarosław Datta.

A to już właściwy dla narciarzy, śnieżny krajobraz i zawodnicy Podlasia na zgrupowaniu w górach w 1977 roku. Od lewej – Wiesław Saniukiewicz, Grzegorz Dakowicz, Bogdan Koronkiewicz, Janusz Tołoczko, Jerzy Olizarowicz (wszystkie trzy fot. z tego zbiorów).

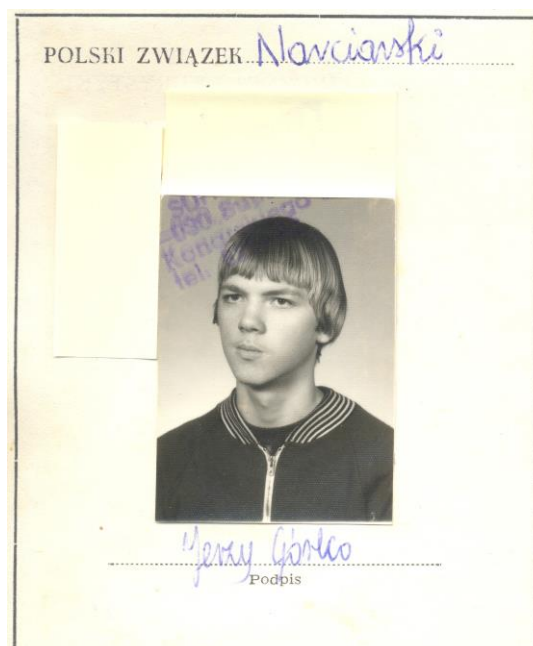
Reprezentantem sekcji narciarskiej Podlasia Białystok był także, w latach: 1977 – 1978, autor tej książki. Moje najlepsze osiągnięcie w barwach naszego klubu to zajęcie 4. miejsca w Mistrzostwach Okręgu Młodzików (U16).

Od skoku o tyczce po występy na ciężarowym pomoście.

Natomiast inspiratorem powstania sekcji podnoszenia ciężarów był utytułowany polski sztangista – Stefan Sochański. Jako zawodnik Zawiszy Bydgoszcz – w 1970 roku w Mistrzostwach Europy oraz w 1973 roku w Mistrzostwach Świata wywalczył brązowe medale w wadze do 82,5 kg. W Białymstoku zamieszkał w połowie lat 80. rozpoczynając w naszym mieście pracę jako nauczyciel wychowania fizycznego.

Najlepszym osiągnięciem sztangistów Podlasia (będących uczniami Zespołu Szkół Rolniczych Rolniczego na Dojlidach) było zdobycie w 1991 roku w Grudziądzu przez Wojciecha Chojnowskiego brązowego medalu w Mistrzostwach Polski Juniorów młodszych w wadze do 90 kg.

Z kolei w Mistrzostwach (Igrzyskach) Szkół Rolniczych, Leśnych i Spółdzielczych ciężarowcy Podlasia sięgali po złote krążki. Dwukrotnie uczynił to Zbigniew Krawczyk (w 1990 roku w Kaliszu w wadze do 67,5 kg i w 1995 roku w Suwałkach w wadze do 75 kg). W tych kaliskich mistrzostwach złoty krążek (w wadze do 75 kg) wywalczył również syn trenera Sochańskiego – Paweł, który co ciekawe najpierw jako zawodnik sekcji lekkiej atletyki Podlasia skakał o tyczce.

Informacja podana w „Gazecie Współczesnej” w nr 97 z 1991 roku o największym sukcesie sztangistów Podlasia autorstwa Wojciecha Chojnowskiego.

Skrót OSM oznacza Ogólnopolską Spartakiadę Młodzieży w ramach, której rozegrane zostały Mistrzostwa Polski Juniorów młodszych w podnoszeniu ciężarów. Skan – www.pbc.biaman.pl

Trener Stefan Sochański stworzył i prowadził z sukcesami sekcję podnoszenia ciężarów Podlasia Białystok.

A w zawodach sportowych startuje on z powodzeniem do dziś, sięgając po tytuły Mistrza Świata w kategorii weteranów w trójboju siłowym. Fot. Jan Malec.

Hokejowy rodowód pierwszego Prezesa.

Dokonując z konieczności maksymalnego streszczenia historii całego klubu, warto też krótko scharakteryzować jego prezesów. W czasach, gdy klub był wielosekcyjny i przed jego nazwą znajdowały się skróty – WLKS (Wojewódzki Ludowy Klub Sportowy) lub LKS (Ludowy Klub Sportowy), sternicy Podlasia Białystok zawsze czynili dużo dobrego dla rozwoju sekcji lekkiej atletyki, a część z nich była z tą dyscypliną mocno związana.

Taką osobą był pierwszy prezes Podlasia – Zbigniew Dancewicz, ponieważ w latach 70., aż trzykrotnie wybierano go na Prezesa Białostockiego Okręgowego Związku Lekkiej Atletyki. Pochodził on ze Lwowa, gdzie w jeszcze przedwojennych czasach był hokeistą i działaczem tamtejszego, słynnego klubu – Pogoń. A po wojnie kierował sekcją hokejową Cracovii Kraków i był prezesem Krakowskiego Okręgowego Związku Hokeja na Lodzie.

Do naszego regionu trafił w związku ze sprawami zawodowymi, dotyczącymi rolnictwa. W chwili wyboru na włodarza Podlasia stał na czele Wojewódzkiego Zjednoczenia Państwowych Przedsiębiorstw Gospodarki Rolnej – instytucji będącej bezpośrednim patronem klubu.

W uznaniu jego zasług dla Podlasia Białystok nadano mu tytuł honorowego prezesa klubu. Był on też jedną z pierwszych w naszym regionie osób, który otrzymał Złotą Odznakę Honorową Polskiego Związku Lekkiej Atletyki.

Pierwszym Prezesem Podlasia Białystok jako klubu sportowego był w 1972 roku Zbigniew Dancewicz. Fot. ze zbiorów jego rodziny.

Zbigniew Danciewicz (stoi w środku) bardzo aktywnie uczestniczył w życiu środowiska lekkoatletycznego naszego regionu będąc obecny na różnych zawodach (ponadto z prawej strony widać, przechodzącego przy barierce trenera Janusza Kuczyńskiego).

Szczególnie przyjemną dla niego sytuacją było gratulowanie odniesionych sukcesów reprezentantom Podlasia.

Za chwilę Zbigniew Danciewicz uściśnie dłoń stojącego jako drugiego od prawej Andrzeja Szestowickiego. Obydwie fot. Wacław Kossakowski.

Entuzjaści lekkiej atletyki.

Wielkim entuzjastą lekkiej atletyki był następca Zbigniewa Dancewicza, zarówno w klubie jak i na stanowisku dyrektora patronującego Podlasiu przedsiębiorstwa rolniczego – Romuald Murawa.

Kolejny prezes klubu – Wieńczysław Sadowski, który w życiu zawodowym długo kierował Rolniczą Spółdzielnią Produkcyjną w Solniczках, znany był także ze swojej działalności we władzach Okręgowego Związku Lekkiej Atletyki.

Po nim prezesurę objął dotychczasowy sekretarz Rady Wojewódzkiej LZS – Wacław Beziuk. Następni klubowi sternicy pochodzili z instytucji związanych z rolnictwem – Janusz Adamowicz był prezesem Zakładów Drobiarskich, a Henryk Łada prezesem Podlaskich Zakładów Zbożowych.

Kiedy klub ewoluował już ku samodzielności lekkoatletycznej prezesem Podlasia został znany polityk, wicemarszałek Sejmu i Senatu – Krzysztof Putra. Po nim na czele klubu stanął doskonale znany ze swojej wieloletniej działalności sportowej i niezwykle zaangażowany w sprawy rozwoju kultury fizycznej w naszym regionie – Jan Zalewski.

Obecnie prezesem Klubu Sportowego Podlasie Białystok (tak brzmi aktualna pełna nazwa stowarzyszenia) jest Tomasz Dąbrowski, w którego sportowym CV jest wiele sukcesów odniesionych przez niego jako zawodnika i trenera.

Wraz z nim skład obecnego Zarządu klubu tworzą – Jan Zalewski, Beata Baran (dwoje wiceprezesów), Wiktor Gryniewicz (sekretarz), Ryszard Woronowicz, Robert Nazarkiewicz Marcin Dudek, Bartosz Chojnowski (członkowie zarządu).

Jednym z prezesów Klubu Sportowego Podlasie Białystok był Wicemarszałek Sejmu i Senatu – Krzysztof Putra. Fot. Wikipedia.

A to dwaj ostatni prezesi klubu, którzy są dobrze znani ze swoich wieloletnich, pełnych sukcesów dokonań w Podlasiu również jako zawodnicy i trenerzy.

Z lewej – Jan Zalewski (na zdjęciu podczas uroczystości otwarcia w 2010 roku w Białymstoku Mistrzostw Polski Juniorów U20). Z prawej obecnie kierujący pracą klubu – Tomasz Dąbrowski (na zdjęciu podczas obrad Polskiego Związku Lekkiej Atletyki w 2024 roku). Fot. Jan Michalis i fot. Tomasz Kasjaniuk.

